Mačak u čizmama

21200

MAČAK U ČIZMAMA.

Bio jednom mlinar koji je imao tri sina. Cijeli njegov imetak bijaše mlin, magarac i jedan veliki mačak. Kad je mlinar osjetio da će umrijeti, razdijeli imetak medju sinove: najstariji dobije mlin, srednji magarca, a najmladji mačka. Nakon očeve smrti slože se oba starija brata i nastave očev posao. Ali najmladji nije imao ništa drugo do toga mačka. Kad je zato tužno sjedio, s mršavim zavežljajem i putničkim štapom u ruci, ne znajući što da započne i kamo da se uputi, progovori iznenada mačak i reče: „Što se žalostiš? Daj mi vreću i par dobrih čizama pa češ vidjeti da ti otac nije dao najgori dio!“

Mlinarov sin dade mu što je tražio. Drugoga dana obuče mačak čizme i otputi se u gustu šumu. Tamo ulovi mlada zečića, turi ga u vreću i ode ravno kralju u dvor. Na njegov zahtjev puste ga pred kralja, on mu se pokloni i preda zeca govoreći: „Gospodaru, grof Nadepun šalje Ti ovu divljač.“ Kralj se tome vrlo obraduje i zahvali

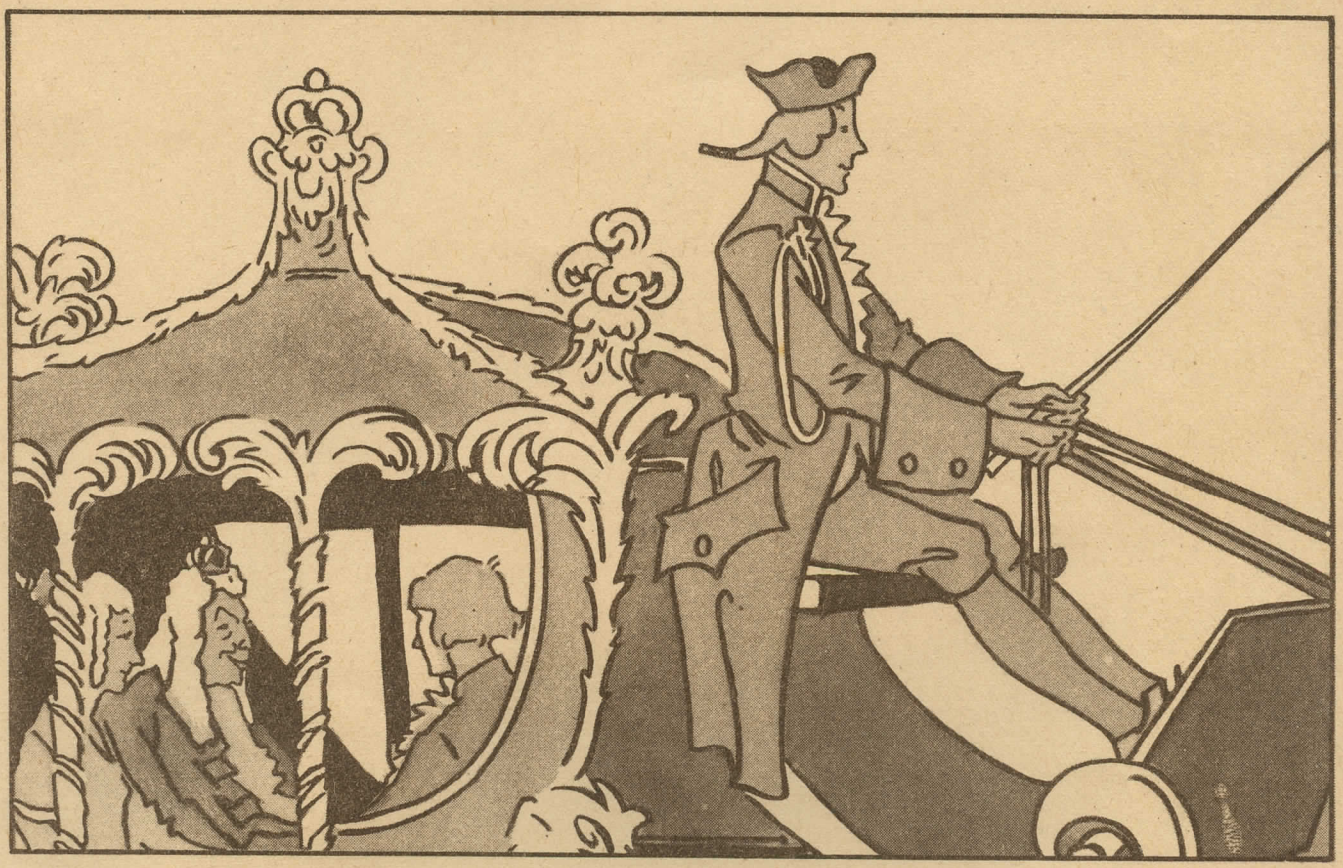

se grofu najmilostivije. Mačak je kralju odsada češće donosio takve i slične poslastice u ime svoga gospodara i uvijek su ga lijepo primali.

Ali kralj je imao prekrasnu kćerku. Kad se jednom vozio s njom kraj rijeke, ugleda ih mačak već iz daleka, pozove žurno svoga gospodara i reče mu: „Ako me sad poslušaš, sreća ti je sigurna! Svuci se i kupaj u rijeci, a za ostalo ću se ja pobrinuti!“

Medjutim prispije kralj, a mačak dotrči do dvorske kočije i zaviče što ga je grlo nosilo: „U pomoć! U pomoć! Moj gospodar, grof Nadepun, utopit će se!“

Kad je kralj čuo grofovo ime, pašalje žurno svoje sluge da ga spase. Oni izvuku tobožnjega grofa iz vode, a mačak dotle ispriča kralju kako su došli kradljivci dok se njegov gospodar kupao i odnijeli mu odijelo, a on mačak, nije im mogao ništa, jer ih je bilo mnogo.

Kralj odmah zapovijedi da se donesu najljepše haljine iz njegova dvora. Mlinarevu sinu dobro su pristajale i kad je u njima stupio pred kralja, pozove ga on ljubazno da udje u kočiju. Kad su se odvezli, otrči mačak naprijed i kaže svakom seljaku koga je sreo: „Ako ne kažeš kralju: ova livada pripada grofu Nadepunu, ubit ću te!“

Ljudi su se, naravno, prestrašili i cijelim putem, kad je kralj

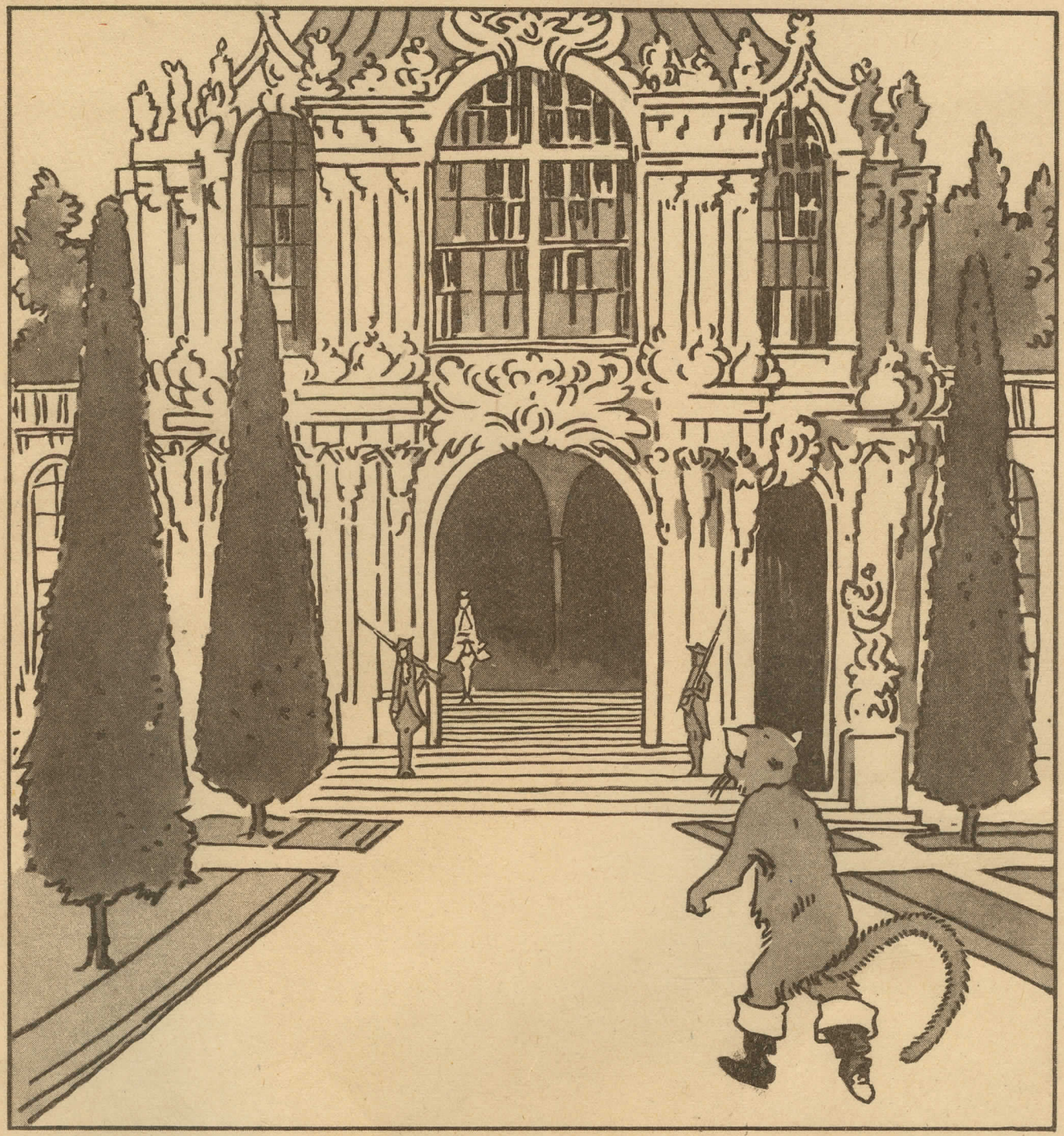

pitao, čija je ovo livada ili polje, dobivao je odgovor: „Grofa Nadepuna!“ Tako je kralj stekao mišljenje da sva ta zemlja pripada grofu i — što su dalje išli — sve se više čudio tolikom bogatstvu.

Ali ta je zemlja zapravo pripadala nekom zlom čarobnjaku, koji je živio u lijepom dvorcu. Mačak, koji je neprestano trčao naprijed, dodje i do dvora, udje, i čarobnjak ga ljubazno primi, jer takovog mačka koji govori nije nikad vidio. „Rekli su mi“, kaže mačak, „da se ti možeš pretvoriti u svaku životinju, kako ti se svidi.“ — „Tako

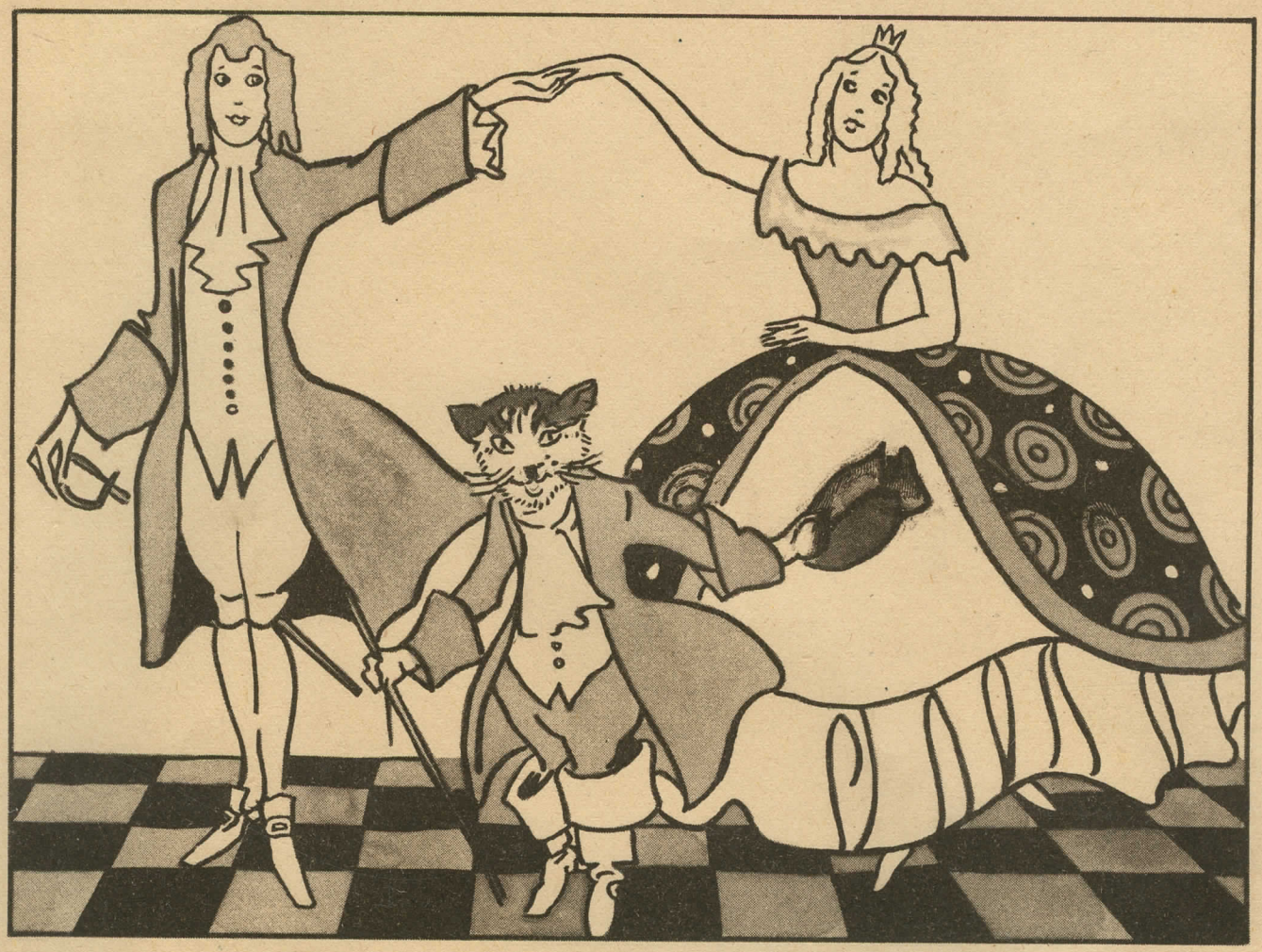

je“, odvrati čarobnjak, „a da se osvjedočiš, odmah ću se pretvoriti u lava.“

Mačak se silno prestraši, ali već je pred njim stajao ričući lav, koji se — kad je htio pobjeći — opet stvori čarobnjakom, koji mu se od srca smijao. „Ja se ne mogu dovoljno načuditi tvojoj vještini“, reče mačak, „ali kako će tek biti teško da se pretvoriš u sasvim malenu životinju, na primjer u miša.“ — „Ništa lakše od toga!“ reče čarobnjak i za čas se pretvori u miša. To je mačku i trebalo. On skoči, ščepa ga i proguta. Dotle je već i kralj prispio u dvorac. Mačak se požuri niz stepenice i pozdravi ga u domu svoga gospodara.

Njemu je odmah potiho rekao što se dogodilo i da je sve pripalo njemu. Kralj je bio sjajno podvoren i nije se mogao dovoljno načuditi grofovu bogatstvu. On mu dade svoju lijepu kćer za ženu i tako je siromašni mlinarov sin postajao sve bogatiji, dok nije postao najbogatiji u cijeloj kraljevini. A mačka je zahvalno hranio sve do njegove smrti.